

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Obsecro uos ne deficiatis in tribul. Eph 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

POST PENTECOSTEN. 511
DOMINICA XVII. POST PEN
tecosten, ad Ephesios iij.

FRatres, Obsecro uos ne deficiatis in tribulationibus meis pro uobis] .i. ne recedatis a fide Christi, dū me uidetis tribulari p̄ uobis, [q̄ tribulatio est gloria uestra.] Cōueniētis diceret, q̄ tribulationes sunt gloria uestra Pro illis ergo Apostolus tribulabatur: quia dum illis p̄dicabat uerbū, cōprehendebatur a persecutoribus Sed eius tribulatio, gloria illorū erat, q̄ cōfortabatur in fide, & p̄ passionē suā acquirerebat eis gloriā eter nā [Huius rei gratia] .i. p̄pterea ne uos recedatis a fide Christi. [Flecto genua mea ad patrē dñi nostri Iesu Christi.] Sicut sunt exteriores oculi corporis & exteriora genua, ceteraq; mēbra, ita etiā dicuntur esse & interiora, uñ hic Apost. nō loquitur de exterioribus genib⁹, sed de interioribus. Per genua ergo debemus intelligere tantūmodo, submissum & humiliatum sensum mentis. Flecto, inquit, genua mea, id est, submitto & humilio sensum cordis mei, orando deum pro uobis. Quod sequitur, [ad patrem domini nostri Iesu Christi:] in Græco sermone non habetur, nisi tantūmodo, patrē: ut intelligatur absolute, creatorem esse omniū rerum. Quod uero in latinis codicibus additū est, domini nostri Iesu Christi, bene cōuenit, quia illi est p̄prie & naturaliter pater, nobis autē adoptiue. Sequitur: [Ex q̄] deo patre [om̄is paternitas in cælo & in terra nominatur.] Sicuti in p̄senti seculo habemus q̄s appellamus patres, & sunt a q̄bus appellamur patres: ita & in illo collegio sanctōrū spiritu um sunt q̄ alios diligunt uocare patres, sicut p̄æ-

laros uerbi gratia. Angeli diligunt archangelos appellare patres. sic de cæteris uirtutibus intelligendum. ideoque dicit, ex quo omnis paternitas in cælo & in terra nominatur: quia & angeli in cælo, & homines in terra, ab illo exordium sumpserunt: & ab illo qui est pater omnium rerum, acceperunt ut patres alios uocarent, ut det uobis secundum diuitias gloriæ suæ uirtutem corroborari per spiritum sanctum eius in interiore homine, habitare Christum per fidem in cordibus uestris. Idcirco, inquit, flecto genua mea ad patrem domini nostri, ut ipse det uobis uirtutem secundum largitatem gloriæ suæ, & secundum abundantiam gloriæ suæ, ut sitis corroborati in fide, ut possit Christus habitare per fidem in interiore homine, id est, in cordibus uestris. Licet enim deus omnipotens per potentiam diuinitatis suæ ubique sit, tamen in illis specialiter dicitur habitare, qui fidem eius habent.

In charitate radicati & fundati, ut possitis comprehendere in uobismetipsis cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, sublimitas & profundum. Ex superioribus ista pendunt. Ideo etiam submitto sensum cordis mei ad deum, ut sitis in charitate radicati, sicuti arbor plantata radicitus firmatur in terra, ut humorem habeat, & a uento facile non eradicetur. Et non solum radica: id est, sed & fundati in ipsa charitate, quasi super solidissimam petram, ut possitis intelligere quæ sit latitudo charitatis. Latitudo charitatis est qua diligitur deus, & non solum amicus, sed etiam inimicus, de quo mandato dicit Psalmista, Latum mandatum tuum nimis. Longitudo charitatis, est per

Psal. 118

seuerantia in bonis operibus. Longanimitas etiã
 siue longitudo charitatis, est ab initio fidei usq; ad
 finem spei, id est, usq; dum perueniamus ad illud,
 ut quod modo tenemus in spe, tunc possideamus
 in re, patienter pro dei amore aduersa huius seculi
 tolerantes. Sublimitas uel altitudo charitatis est,
 ut pro omnibus nostris operibus bonis, tam pro
 latitudine charitatis quam pro patientiã longani-
 mitate & perseuerantia in bonis operibus, subli-
 mitatem patriã celestis queramus, sperantes nos
 a deo remunerandos. Profundũ autẽ siue occultũ
 charitatis est, ut omnia bona quã habemus, de al-
 to dei dono & inspiratiõẽ nobis uenire credamus.
 Hec oĩa in charitate Christi possunt cõprehendi.
 Scire etiã supereminentem scientiã chari-
 tatem Christi, Det uobis etiã intelligere chari-
 tatem Christi, supereminentem scientiã humanã,
 hoc est, ut det uobis sciẽtiam, quatenus possitis in-
 telligere quanta sit charitas Christi, qui pro uobis
 mortuus est: quã charitas transcendit & excedit
 omnem scientiam humanam, & non solum hu-
 manam, sed etiã diuinam, quam hominibus lar-
 gitur. Et quomodo possumus illã scire, si super-
 eminens est scientiã q̃ hoĩbus tribuitur? Hoc debe-
 mus scire, q̃a ignoramus illam. Quis enim mor-
 talium hominum ualet comprehendere, quanta
 charitas fuit in deo patre, qui p̃ nobis unicũ filiũ
 nõ solũ incarnari, sed etiã mori permisit? Sequitur:

Vt impleamini in omnẽ plenitudinẽ dei.
 Idcirco, inquit, exoro scire uos charitatem Chri-
 sti, ut impleamini uirtutib⁹, & mereamini annume-
 rari in numero fidelium, ex quibus quãdã corpus Chri-
 sti

fiti impletur. Plenitudo ergo corporis Christi, est ecclesia, quae quotidie ex omnibus gentibus impletur.

Ei autem qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum uirtutem quae operatur in nobis, ipsi gloria in ecclesia & in Christo Iesu, in omnes generationes seculi seculorum. Amen.]

Ei autem, id est, deo patri qui potest omnia facere quae nobis necessaria sunt, superabundanter quam petimus, id est, qui potest omnia nobis tribuere plus quam nos petere sciamus, aut petere praesumamus: & hoc secundum uirtutem diuinitatis potentiae, quae uirtus diuinitatis operatur in nobis miracula, fidem, uirtutes & doctrinam, fit gloria in ecclesia & in Christo Iesu. In ecclesia est gloria dei patris, in qua multitudo fidelium glorificat & laudat deum patrem in omnibus quae agit. Per illam etiam glorificatur, iuxta quod dominus dicit: Videant opera uestra bona, & glorificent

Matt. 5. patrem uestrum. In Christo quoque Iesu est gloria dei patris quia omnia quae ipse filius operatus est, ad gloriam & laudem eius retulit, dicens: Pater in me manens, ipse facit opera. In omnes ergo

Ioh. 14. generationes fit deo patri gloria, id est, in praesentes & futuras: uel in generationes gentium, & generationes Iudaeorum, & in omnia futura secula.

DOMINICA XVII. POST
pentecosten.

Luc. VII.

In illo tempore Ibat Iesus in ciuitatem, quae uocatur Naim. Et reliqua,